

Skatteministeriet

J.nr. 2020-2737

Forslag
til
**Lov om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og
arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for
moms m.v.**

Kapitel 1

Betaling af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

§ 1. Den sidste rettidige betalingsdag efter opkrævningslovens § 2, stk. 5, for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne april 2020 til og med juni 2020 udskydes til den 10. i den femte måned efter afregningsperioden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis den sidste rettidige betalingsdag er en banklukkedag, anses den førstkommende bankdag som sidste rettidige betalingsdag.

§ 2. Den sidste rettidige betalingsdag efter opkrævningslovens § 2, stk. 6, for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne april 2020 til og med juni 2020 udskydes til sidste bankdag i den fjerde måned efter den måned, som indkomsten vedrører.

§ 3. For indeholdelsespligtige, for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, finder §§ 1 og 2 ikke anvendelse.

Kapitel 2

Angivelse og betaling af moms

§ 4. Fristen for angivelse af moms i henhold til momslovens § 57, stk. 2, udskydes for månederne marts 2020 til og med maj 2020 til den 25. i den anden måned efter afgiftsperiodens udløb.

§ 5. Beløb, som skal udbetales til en virksomhed efter opkrævningslovens § 12, stk. 1, kan uanset opkrævningslovens § 12, stk. 4, ikke tilbageholdes, som følge af at en angivelse for en afsluttet afregningsperiode ikke er indgivet, når

- 1) angivelsen for afregningsperioden er omfattet af de udskudte angivelsesfrister i § 4, og
- 2) den udskudte angivelsesfrist for afregningsperioden ikke er udløbet.

Kapitel 3

Beløbsgrænse for skattekontoen

§ 6. Beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., forhøjes til 10 mio. kr. til og med den 30. november 2020.

Kapitel 4

Ikrafttræden m.v.

§ 7. Loven træder i kraft den 22. marts 2020.

Stk. 2. § 6 har virkning fra og med den 25. marts 2020.

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets indhold*
 - 2.1. Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag*
 - 2.1.1. Gældende ret*
 - 2.1.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.2. Midlertidig udskydelse af fristerne for angivelse og betaling af moms*
 - 2.2.1. Gældende ret*
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.3. Midlertidig forhøjelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen*
 - 2.3.1. Gældende ret*
 - 2.3.2. Den foreslåede ordning*
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. A-skat og arbejdsmarkedsbidrag*
 - 3.2. Moms*
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.1. A-skat og arbejdsmarkedsbidrag*
 - 4.2. Moms*
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. Miljømæssige konsekvenser*
- 7. Forholdet til EU-retten*
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 9. Sammenfattende skema*

1. Indledning

COVID-19 vil påvirke den globale økonomi, som er på vej ned i fart. Regeringen ønsker derfor at holde hånden under dansk erhvervsliv og danske lønmodtagere, så presset på danske virksomheders likviditet lettes.

Formålet med lovforslaget er at give erhvervslivet en likviditetsindsprøjtning ved at udskyde virksomhedernes betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms midlertidigt. Herved får virksomhederne mulighed for at råde over beløbene længere.

Det foreslås, at virksomheders betalingsfrist for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag midlertidigt forlænges, ligesom betalingsfristen for virksomheder, der afregner moms månedligt, foreslås udskudt. Det vil skabe en likviditetsmæssig buffer for virksomhederne. Det er ved at blive undersøgt, om momsperioderne for små og mellemstore virksomheder ligeledes kan forlænges.

Herudover foreslås en midlertidig forhøjelse af loftet for det beløb, som virksomhederne kan have stående på skattekontoen, uden at der sker udbetaling. Virksomheder kan i dag højst have 200.000 kr. stående på skattekontoen, uden at der sker udbetaling til virksomhederne. For at opnå en vis afbødning af de negative virkninger, som de foreslåede betalingsfristudskydelser kan udløse i form af negative renter, ved at virksomhederne kan få større bankindeståender, foreslås det, at loftet forhøjes til 10 mio. kr.

Forslaget er udformet som en særskilt lov, der udskyder de i forslaget omfattede perioder. Forslaget indebærer, at lovens virkning automatisk ophører, hvorefter de almindelige regler igen finder anvendelse, svarende til en ophørsklausul.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

2.1.1. Gældende ret

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter reglerne i §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter reglerne i §§ 49 A-49 D.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. I januar måned skal disse angivelser dog indgives senest den 17. januar.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller

Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den indeholdelsespligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den indeholdelsespligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

I opkrævningslovens § 2, stk. 5, er det bestemt, at indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som er omfattet af stk. 1, 4. pkt., der omhandler indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, forfalder til betaling den 1. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden – som er kalendermåneden, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. – og skal indbetales senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. Ordningen i § 2, stk. 5, gælder for virksomheder, der kan betegnes som små og mellemstore virksomheder, fordi de ikke omfattes af den nævnte undtagelse i stk. 6 om store virksomheder.

For store virksomheder gælder således andre regler. I opkrævningslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at for indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven, hvor det sammenlagte tilsvarende i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag eller A-skat i en forudgående 12-månedersperiode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder ifølge 2. pkt. tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder ifølge 3. pkt. dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvarende ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er ifølge 5. pkt. forfaldsdagen. I 5. pkt. er det bestemt, at 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

I kildeskattelovens § 56, stk. 1, er det bestemt, at skatteministeren for følgende indeholdelsespligtige kan bestemme en fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven:

- 1) Ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove.
- 2) Institutioner, foreninger og fonde, hvor vedkommende minister i henhold til § 2, stk. 2, i lov om statens regnskabsvæsen m.v. har bestemt, at lovens regler om regnskabsvæsen skal finde anvendelse.

- 3) Ikkestatslige institutioner, hvor staten yder tilskud til dækning af institutionens driftsudgifter på halvdelen eller mere.
- 4) Kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, hvori der alene deltager kommuner, og hvis regnskab optages i en kommunes regnskab.
- 5) Selvejende institutioner med driftsoverenskomst med en region eller en kommune.

Bemyndigelsen i kildeskattelovens § 56, stk. 1, er udmøntet i § 26, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat som ændret ved bekendtgørelse nr. 796 af 21. juni 2016. Det er i § 26, stk. 3, bestemt, at § 26, stk. 2, gælder for de indeholdelsespligtige, der er nævnt i kildeskattelovens § 56, stk. 1, nr. 1-5.

I kildeskattelovens § 56, stk. 2, er det bestemt, at for indeholdelsespligtige, der er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, gælder kildeskattelovens § 56, stk. 1, alene forudlønnede, mens kildeskattelovens § 56, stk. 3, bestemmer, at kommuner og regioner skal afregne indeholdt kildeskat senest den første hverdag i måneden.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Regeringen ønsker at holde hånden under dansk økonomi, så presset på danske virksomheders lettes efter udbruddet af coronavirus (COVID-19).

Derfor foreslås virksomheders betalingsfrist vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag midlertidigt forlænget, så der med virkning for månederne april 2020 til og med juni 2020 foreslås at skulle ske en udskydelse af betalingsfristerne vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, således at den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag, der er indeholdt for disse måneder, først skal betales fire måneder senere end normalt.

Der foreslås ingen ændring i fristerne for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Det er nødvendigt at fastholde indberetningsfristerne for at sikre, at oplysningerne i indkomstregisteret er opdateret med, hvad de ansatte har tjent i de enkelte måneder. Hermed vil indkomstregisteret fortsat kunne danne de korrekte elektroniske skattetrækkort, og ordningen med lønindeholdelse over det elektroniske skattetrækkort kan tilsvarende afvikles uden ændringer som følge af forslaget om at udskyde betalingsfristerne for indeholdt A-skat m.v. For lønmodtagere, som via det elektroniske skattetrækkort får inddrevet gæld til det offentlige, vil der således ikke ske nogen ændring i afviklingen af gælden. De vil fortsat blive godskrevet det indeholdte beløb, selv om beløbet ikke er afregnet til staten. Tilsvarende vil staten afregne de beløb, som ifølge indberetningen er lønindeholdt, til de respektive offentlige fordringshavere efter de sædvanlige regler.

Det foreslås, at alene erhvervslivet omfattes af den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne. For indeholdelsespligtige offentlige institutioner m.v., for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og

arbejdsmarkedsbidrag, foreslås der således ikke at skulle gælde nogen udskydelse. Det gælder bl.a. ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove. Det gælder også regioner og kommuner, der som følge af størrelsen af de indeholdte A-skatter og arbejdsmarkedsbidrag ville have været omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, om store virksomheder, hvis det ikke havde været for den i § 2, stk. 6, 5. pkt., bestemte undtagelse, hvorefter 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

Reglen i opkrævningslovens § 2, stk. 3, hvorefter den førstkomende bankdag anses som sidste rettidige betalingsdag, hvis den sidste rettidige betalingsdag er en banklukkedag, foreslås opretholdt i forhold til den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne. Dette vil gælde for de små og mellemstore virksomheders afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, hvis den indeholdelsespligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den indeholdelsespligtige et påbud og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. En indeholdelsespligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for april, maj eller juni 2020, med en indberetning af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse måneder, jf. ovenfor.

Efter lovforslagets § 1 skal der gælde følgende frister for små og mellemstore virksomheder, dvs. virksomheder, der ikke er store virksomheder i henhold til opkrævningslovens § 2, stk. 6:

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
April 2020	11. maj 2020	10. september 2020
Maj 2020	10. juni 2020	12. oktober 2020
Juni 2020	10. juli 2020	10. november 2020

For store virksomheder i henhold til opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal der efter lovforslagets § 2 gælde følgende frister:

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
April 2020	30. april 2020	31. august 2020
Maj 2020	29. maj 2020	30. september 2020
Juni 2020	30. juni 2020	30. oktober 2020

2.2. Midlertidig udskydelse af fristerne for angivelse og betaling af moms

2.2.1. Gældende ret

I henhold til momslovens § 57, stk. 2, afregner store virksomheder moms månedligt. Ved store virksomheder forstås virksomheder, hvis samlede momsplichtige leverancer overstiger 50 mio. kr. årligt. Momsen skal angives senest den 25. i måneden efter afgiftsperiodens udløb. Falder den 25. på en banklukkedag, forlænges fristen til den førstkommande bankdag, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 3.

I henhold til opkrævningslovens § 2, stk. 4, skal indbetaling af moms for en afgiftsperiode ske senest ved angivelsesfristens udløb, hvorfor angivelse og betaling normalt sker samtidig.

Reglerne betyder, at moms for eksempelvis marts 2020 skal angives og afregnes senest den 27. april, idet den 25. april er en lørdag, og fristen derfor er udskudt til den første efterfølgende bankdag.

Hvis en virksomhed for en momsperiode har et negativt momstilsvær, udbetales den overskydende moms til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 1. Udbetalingen sker ved, at virksomheden angiver det negative momstilsvær til Skatteforvaltningen. I henhold til opkrævningslovens § 12, stk. 2, udbetaler Skatteforvaltningen som udgangspunkt det negative tilsvær senest 3 uger efter, at Skatteforvaltningen har modtaget angivelsen. Dog kan beløbet tilbageholdes og modregnes i en igangværende, men endnu ikke angivet, afregningsperiodes positive momstilsvær, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 4.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsværet skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsværet bestående af moms, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den afgiftspligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt angivelse af moms.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at for virksomheder, der afregner moms månedligt, forlænges afregningsperioden med en måned, så angivelsesfristen vil blive den 25. i den anden måned efter afgiftsperiodens udløb for

afgiftsperioderne fra marts 2020 til og med maj 2020.

Efter forslaget vil momsen for marts 2020 senest skulle angives og afregnes den 25. maj 2020 fremfor den 27. april 2020 efter de gældende regler. Tilsvarende vil momsen for april efter forslaget blive udskudt til angivelse og afregning i juni og momsen for maj til angivelse og afregning i juli.

Forslaget om at udskyde angivelsesfristen for månedsafregnende virksomheder udskyder ikke Skatteforvaltningens frist for at udbetale negativt momstilsvaret til virksomhederne. En virksomheds momstilsvaret er forskellen på momsen opkrævet af virksomhedens salg (salgsmoms), og den moms virksomheden har betalt for sine indkøb (købsmoms), og som er fradragsberettiget. En virksomhed har et negativt momstilsvaret, hvis virksomhedens købsmoms overstiger salgsmomsen i afgiftsperioden. Er virksomhedens momstilsvaret for afgiftsperioden negativt, kan virksomheden således, ligesom efter de gældende regler, angive det negative momstilsvaret til Skatteforvaltningen, så snart afgiftsperioden er udløbet. Herved vil virksomheden få den overskydende moms tilbage senest 3 uger efter, at Skatteforvaltningen har modtaget angivelsen, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 2.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af moms til, hvis den afgiftspligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig angivelse af moms. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig angivelse af moms har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den afgiftspligtige et påbud og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. En afgiftspligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for afgiftsperioderne marts, april eller maj 2020, med en angivelse af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse måneder, jf. ovenfor.

2.3. Midlertidig forhøjelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen

2.3.1. Gældende ret

Virksomheders indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, moms m.v. skal ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, nr. 1. Ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. modregnes automatisk efter et saldoprincip, jf. § 16 a, stk. 1, 1. pkt.

Hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt. Hvis den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod er mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 4. Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 4, påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. stk. 5.

Tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter § 12 om udbetaling af bl.a. negativ moms, jf. § 16 a, stk. 6. Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. stk. 7.

For indbetalinger til skattekontoen gælder et såkaldt FIFO-princip (»first in, first out«), jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8, der bestemmer, at hvor virksomheders indbetaling helt eller delvist anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen til dækning af det ældst forfaldne krav først. Der kan således ikke ske en øremærket indbetaling til skattekontoen.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, er det bestemt, at en debetsaldo forrentes med den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget. En debetsaldo på 200 kr. eller derunder forrentes ikke efter registreringen af virksomhedens ophør. For toldskyld gælder ifølge § 16 c, stk. 2, at en sådan uanset stk. 1 forrentes med renten fastsat i EU-toldkodeksens artikel 114. En kreditsaldo forrentes ikke, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 3.

Hvis en debetsaldo for en virksomhed overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og Skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 1. pkt. Skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder, jf. 2. pkt. Rykkerbrev udsendes dog ifølge 3. pkt. til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er større end 200 kr. og mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse, jf. 4. pkt. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen, jf. 5. pkt. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev, jf. § 16 c, stk. 4, 6. pkt.

En kreditsaldo udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 1. pkt. En beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 2. pkt. højst udgøre 200.000 kr. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, før der kan udbetales mindst 200 kr., jf. 3. pkt. Virksomheder kan uanset 3. pkt. anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt, jf. 4. pkt. Udbetaling af en

kreditsaldo kan ifølge 5. pkt. ikke ske, hvis virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder eller at give Skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, jf. § 12, stk. 4. En kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør, jf. 6. pkt. Fristen efter 6. pkt. kan ikke afbrydes eller suspenderes, jf. 7. pkt.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgiftskrav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvarende for en afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen ifølge 2. pkt. dog senest efter fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling af et negativt tilsvarende sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode.

2.3.2. Den foreslåede ordning

En virksomhed, der foretager en indbetaling til skattekontoen tidligere end 5 hverdage før sidste rettidige betalingsdag for et skatte- eller afgiftskrav, vil få udbetalt det beløb, hvormed indbetalingen bringer kreditsaldoen over den beløbsgrænse, som virksomheden måtte have fastsat i medfør af opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 1. pkt. Denne beløbsgrænse kan højst udgøre 200.000 kr., jf. 2. pkt.

Hvis virksomhedernes betalingsfrister vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms udskydes, som det foreslås i nærværende lovforslag, vil virksomhederne skulle vente længere tid med at foretage deres indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms til skattekontoen. Dette vil potentielt kunne udløse negative bankrenter for den periode, hvor det beløb, der skal betales til skattekontoen, i stedet måtte skulle stå på en konto hos et pengeinstitut. For at afbøde en sådan uønsket negativ konsekvens foreslås det i lovforslagets § 6 at hæve beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., fra den nuværende grænse på 200.000 kr. til 10 mio. kr. Det foreslås, at den nye beløbsgrænse skal gælde til og med den 30. november 2020. Virksomhederne kan selv på skattekontoen regulere, hvilket beløb der skal gælde som beløbsgrænse, men det vil højst kunne fastsættes til det foreslåede beløb på 10 mio. kr., og det vil tidligst kunne ske den 25. marts 2020, jf. lovforslagets § 7, stk. 3, hvorefter § 6 skal have virkning fra og med den 25. marts 2020.

Hvis en virksomhed, der i medfør af den foreslåede regel har forhøjet beløbsgrænsen til et højere beløb end den i dag gældende grænse på 200.000 kr., ikke inden udløbet af den periode, for hvilken den forhøjede beløbsgrænse foreslås at skulle gælde, har valgt en ny beløbsgrænse på højst 200.000 kr., som efter periodens udløb atter vil være den maksimale beløbsgrænse, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., vil beløbsgrænsen blive nulstillet. Det indebærer, at virksomheden vil skulle logge sig på og fastsætte den ønskede nye udbetalingsgrænse, hvis en sådan ønskes. Skatteforvaltningen vil oplyse herom i den information, der udsendes til virksomhederne.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på i alt ca. 12,3 mio. kr., heraf i alt ca. 1 mio. kr. til systemtilretninger og ca. 11,3 mio. kr. fra 2020-2024 til afledt sagsbehandling, vejledning og kontrol, hvoraf hovedparten af udgifterne falder i 2020. Vurderingen er behæftet med usikkerhed.

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 190 mio. kr. og ca. 110 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd i 2020 for staten, jf. tabel 1. Der skønnes ingen økonomiske konsekvenser for regionerne og kommunerne.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser ved at udskyde betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar provenuvirkning i alt	-190	0	0	0	0	0	-2	-190
- Heraf A-skat og arbejdsmarkedsbidrag	-150	0	0	0	0	0	-2	-150
- Heraf moms	-40	0	0	0	0	0	-1	-40
Provenuvirkning efter tilbageløb	-130	0	0	0	0	0	-2	-
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	-110	0	0	0	0	0	-1	-
Umiddelbar provenuvirkning for kommunerne	0	0	0	0	0	0	0	-

De økonomiske konsekvenser af lovforslagets enkelte elementer er nærmere beskrevet nedenfor.

3.1. A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

På finansloven for 2020 er der budgetteret med samlede A-skatter på ca. 438 mia. kr. og ca. 87 mia. kr. i arbejdsmarkedsbidrag. Af disse ca. 525 mia. kr. lægges beregningsteknisk til grund, at ca. 350 mia. kr. vedrører arbejdsgivere mv., som får udskudt betalingsfristen. På månedsbasis lægges derved til grund, at de samlede indbetalinger af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag fra disse arbejdsgivere mv. i gennemsnit udgør op til 30 mia. kr. Heraf skønnes ca. 3 mia. kr. at vedrøre små virksomheder.

Den forslåede midlertidige udskydelse af betalingsfristerne vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne april, maj og juni med fire måneder skønnes at medføre et rentetab for staten på ca. 150 mio. kr. i 2020 ved en rente på 0,5 pct., svarende til det umiddelbare mindreprovenu i 2020. Denne rente er en summarisk opgjort rente, der bl.a. afspejler skøn for rentetab og øget kreditrisiko. Efter tilbageløb i form af selskabsskat, aktieindkomstskat og moms og afgifter skønnes mindreprovenuet til ca. 100 mio. kr. i 2020. Mindreprovenuet efter tilbageløb og adfærd skønnes til ca. 80 mio. kr. i 2020. Der skønnes et umiddelbart mindreprovenu i finansåret 2020 på ca. 150 mio. kr. Der skønnes ingen økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Tabel 2. Provenumæssige konsekvenser ved at udskyde betalingsfrister for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
------------------------	------	------	------	------	------	------	--------	---------------

Umiddelbar provenuvirkning i alt	-150	0	0	0	0	0	-2	-150
Provenuvirkning efter tilbageløb	-100	0	0	0	0	0	-1	-
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	-80	0	0	0	0	0	-1	-
Umiddelbar provenuvirkning for kommunerne	0	0	0	0	0	0	0	-

3.2. Moms

Store virksomheder med en momspligtig omsætning over 50 mio. kr. vil med forslaget få forlænget betalingsfristen og dermed deres gennemsnitlige kredittid med 30 dage ved afregning af moms i marts, april og maj 2020. Det skønnes, at momsindbetalinger for store virksomheder med positive momstilsvær i gennemsnit udgør 35 mia. kr. pr. måned i 2020. Statens rentetab ved forlængelsen af kredittiden for de store virksomheder kan opgøres til godt 40 mio. kr. (2020-niveau) i 2020.

Længere kredittid vurderes desuden at kunne medføre et tab på debitorer, dvs. virksomheder som angiver, men ikke betaler deres moms. Det skyldes, at mulighederne for kontrol og inddrivelse bliver dårligere, når der går længere tid mellem, hvornår evt. snyd begås, og momstilsværet opgøres, eller der går længere fra afregningsperiodens afslutning, til momstilsværet skal være betalt.

Forslaget skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 40 mio. kr. som følge af statens rentetab. Der er ved opgørelse af tilbageløb og adfærdsvirkninger taget udgangspunkt i standardforudsætninger for ændringer i selskabsskattegrundlaget. Mindreprovenuet skønnes at udgøre 20 mio. kr. efter tilbageløb og adfærdsvirkninger. Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd skønnes at udgøre knap 0,5 mio. kr.

Tabel 3. Provenumæssige konsekvenser ved at udskyde betalingsfrister for moms

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar provenuvirkning i alt	-40	0	0	0	0	0	-1	-40
Provenuvirkning efter tilbageløb	-30	0	0	0	0	0	0	-
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	-20	0	0	0	0	0	0	-
Umiddelbar provenuvirkning for kommunerne	0	0	0	0	0	0	0	-

Grundlaget for de skønnede økonomiske konsekvenser er de skønnede momsindtægter på finansloven for 2020 på i alt 228 mia. kr. før afskrivninger, samt fordeling på afregningsfrekvens iht. til indtægtstal for 2018. Det er forudsat, at det alene er momsafregning fra virksomheder med positive momstilsvær, dvs. momsindbetalinger, som udskydes. Det skyldes, at der gives mulighed for, at virksomheder med negative momstilsvær kan anvende de gældende afregningsperioder, og derved få udbetalt de negative momstilsvær hurtigere.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms vil primært bidrage til at afhjælpe det likviditetspres, som mange virksomheder i øjeblikket lider under.

4.1. A-skat og arbejdsmarkedsbidrag

Det lægges til grund, at forslaget styrker likviditeten for de store virksomheder mv. med op til 80 mia. kr. i 4 måneder. For små virksomheder skønnes forslaget at styrke likviditeten med ca. 10 mia. kr. i 4 måneder.

For virksomheder, der skal afregne indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, udskydes den sidste rettidige betalingsfrist for månedsafregningerne for april, maj og juni 2020 med fire måneder.

Lovforslaget vil kunne have visse administrative konsekvenser for erhvervslivet, da der foreslås midlertidigt at skulle gælde særskilte frister for henholdsvis indberetning og afregning, hvilket vil skulle håndteres.

4.2. Moms

Det skønnes med usikkerhed, at forslaget styrker likviditeten for de store virksomheder med ca. 35 mia. kr. i 3 måneder.

For virksomheder, der afregner moms månedligt, udskydes den sidste rettidige frist for angivelse og betaling. Forslaget skønnes ikke at indebære nævneværdige administrative omkostninger for erhvervslivet, idet virksomhederne fortsat skal lave det samme antal angivelser og betalinger.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Momsdirektivets artikel 252 fastsætter visse rammer for angivelsesfristen og afgiftsperioden. Angivelsesfristen må højst være på 2 måneder.

Den foreslåede udskydelse af fristen for betaling af momsen for virksomheder, der afregner moms månedligt, overholder dette krav, idet angivelsesfristen ikke forlænges til mere end 2 måneder.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været udsendt i høring på grund af forslagets hastende karakter henset til udbruddet af coronavirus (COVID-19).

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser for staten	Ingen.	Lovforslaget skønnes samlet set at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 190 mio. kr. og ca. 110 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd i 2020 for staten.
Implementeringskonsekvenser for staten	Ingen.	Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på i alt ca. 12,3 mio. kr., hvoraf hovedparten af udgifterne falder i 2020.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget styrker likviditeten for virksomheder.	Nogle virksomheder vil kunne opleve at få større bankindeståender og dermed at lide et rentetab som følge af bankernes negative renter.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Lovforslaget vil kunne have visse administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget er i overensstemmelse med momsdirektivet.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter reglerne i §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter reglerne i §§ 49 A-49 D.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. I januar måned skal disse angivelser dog indgives senest den 17. januar.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den indeholdelsespligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den indeholdelsespligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

I opkrævningslovens § 2, stk. 5, er det bestemt, at indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som er omfattet af stk. 1, 4. pkt., der omhandler indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, forfalder til betaling den 1. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden – som er kalendermåneden, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. – og skal indbetales senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. Ordningen i § 2, stk. 5, gælder for virksomheder, der kan betegnes som små og mellemstore virksomheder, fordi de ikke omfattes af den nævnte undtagelse i stk. 6 om store virksomheder. For store virksomheder gælder i stedet opkrævningslovens § 2, stk. 6, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk.

1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Det foreslås i § 1, stk. 1, at den sidste rettidige betalingsdag efter opkrævningslovens § 2, stk. 5, for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne april 2020 til og med juni 2020 udskydes til den 10. i den femte måned efter afregningsperioden, jf. dog stk. 2.

I § 1, stk. 2, foreslås, at hvis den sidste rettidige betalingsdag er en banklukkedag, anses den førstkommende bankdag som sidste rettidige betalingsdag.

Efter den foreslåede § 1 skal der for små og mellemstore virksomheder, der ikke er store virksomheder i henhold til opkrævningslovens § 2, stk. 6, således gælde følgende frister:

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
April 2020	11. maj 2020	10. september 2020
Maj 2020	10. juni 2020	12. oktober 2020
Juni 2020	10. juli 2020	10. november 2020

Der foreslås ingen ændring i fristerne for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Det er nødvendigt at fastholde indberetningsfristerne for at sikre, at oplysningerne i indkomstregisteret er opdateret med, hvad de ansatte har tjent i de enkelte måneder. Hermed vil indkomstregisteret fortsat kunne danne de korrekte elektroniske skattetrækkort, og ordningen med lønindeholdelse over det elektroniske skattetrækkort kan tilsvarende afvikles uden ændringer som følge af forslaget om at udskyde betalingsfristerne for indeholdt A-skat m.v. For lønmodtagere, som via det elektroniske skattetrækkort får inddrevet gæld til det offentlige, vil der således ikke ske nogen ændring i afviklingen af gælden. De vil fortsat blive godskrevet det indeholdte beløb, selv om beløbet ikke er afregnet til staten. Tilsvarende vil staten afregne de beløb, som ifølge indberetningen er lønindeholdt, til de respektive offentlige fordringshavere efter de sædvanlige regler.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, hvis den indeholdelsespligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den indeholdelsespligtige et påbud og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. En indeholdelsespligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for april, maj eller juni 2020, med en indberetning af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse måneder, jf. ovenfor.

Den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne vil ikke gælde for offentlige institutioner m.v., jf. bemærkningerne til §§ 2 og 3.

Forslaget har sin baggrund i, at regeringen ønsker at holde hånden under dansk økonomi, så presset på danske virksomheders lettes efter udbruddet af coronavirus (COVID-19).

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 2

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter reglerne i §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter reglerne i §§ 49 A-49 D.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. I januar måned skal disse angivelser dog indgives senest den 17. januar.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den indeholdelsespligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterledes. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den indeholdelsespligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

For store virksomheder gælder opkrævningslovens § 2, stk. 6. I opkrævningslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at for indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven, hvor det sammenlagte tilsvarende henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag eller A-skat i en forudgående 12-månedersperiode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret

til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder ifølge 2. pkt. tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder ifølge 3. pkt. dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvær ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er ifølge 5. pkt. forfaldsdagen. I 5. pkt. er det bestemt, at 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsværet skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

I § 2 foreslås, at den sidste rettidige betalingsdag efter opkrævningslovens § 2, stk. 6, for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for månederne april 2020 til og med juni 2020 udskydes til sidste bankdag i den fjerde måned efter den måned, som indkomsten vedrører.

For store virksomheder i henhold til opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal der således efter den foreslåede § 2 gælde følgende frister:

Afregningsperiode	Indberetningsfrist	Betalingsfrist
April 2020	30. april 2020	31. august 2020
Maj 2020	29. maj 2020	30. september 2020
Juni 2020	30. juni 2020	30. oktober 2020

Der foreslås ingen ændring i fristerne for indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Det er nødvendigt at fastholde indberetningsfristerne for at sikre, at oplysningerne i indkomstregisteret er opdateret med, hvad de ansatte har tjent i de enkelte måneder. Hermed vil indkomstregisteret fortsat kunne danne de korrekte elektroniske skattetrækkort, og ordningen med lønindeholdelse over det elektroniske skattetrækkort kan tilsvarende afvikles uden ændringer som følge af forslaget om at udskyde betalingsfristerne for indeholdt A-skat m.v. For lønmodtagere, som via det elektroniske skattetrækkort får inddrevet gæld til det offentlige, vil der således ikke ske nogen ændring i afviklingen af gælden. De vil fortsat blive godskrevet det indeholdte beløb, selv om beløbet ikke er afregnet til staten. Tilsvarende vil staten afregne de beløb, som ifølge indberetningen er lønindeholdt, til de respektive offentlige fordringshavere efter de sædvanlige regler.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som

Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til, hvis den indeholdelsespligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den indeholdelsespligtige et påbud og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleveres. En indeholdelsespligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for april, maj eller juni 2020, med en indberetning af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse måneder, jf. ovenfor.

Den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne vil ikke gælde for offentlige institutioner m.v. For regioner og kommuner, der ville være omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, om store virksomheder, hvis der udelukkende skulle ses på størrelsen af de indeholdte A-skatter og arbejdsmarkedsbidrag, skyldes dette den i § 2, stk. 6, 5. pkt., bestemte undtagelse, hvorefter 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner. Derudover foreslås i lovforslagets § 3 den afgrænsning, at for indeholdelsespligtige, for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, skal de bestemmelser, der foreslås i lovforslagets §§ 1 og 2, ikke finde anvendelse.

Forslaget har sin baggrund i, at regeringen ønsker at holde hånden under dansk økonomi, så presset på danske virksomheders lettes efter udbruddet af coronavirus (COVID-19).

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 3

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter reglerne i §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter reglerne i §§ 49 A-49 D.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. I januar måned skal disse angivelser dog indgives senest den 17. januar.

I opkrævningslovens § 2, stk. 5, er det bestemt, at indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som er omfattet af stk. 1, 4. pkt., der omhandler indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, forfalder til betaling den 1. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden – som er kalendermåneden, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. – og skal indbetales senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. Ordningen i § 2, stk. 5,

gælder for virksomheder, der kan betegnes som små og mellemstore virksomheder, fordi de ikke omfattes af den nævnte undtagelse i stk. 6 om store virksomheder.

For store virksomheder gælder således andre regler. I opkrævningslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at for indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven, hvor det sammenlagte tilsvarende i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag eller A-skat i en forudgående 12-månedersperiode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder ifølge 2. pkt. tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder ifølge 3. pkt. dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvarende ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er ifølge 5. pkt. forfaldsdagen. I 5. pkt. er det bestemt, at 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

I kildeskattelovens § 56, stk. 1, er det bestemt, at skatteministeren for følgende indeholdelsespligtige kan bestemme en fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven:

- 1) Ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove.
- 2) Institutioner, foreninger og fonde, hvor vedkommende minister i henhold til § 2, stk. 2, i lov om statens regnskabsvæsen m.v. har bestemt, at lovens regler om regnskabsvæsen skal finde anvendelse.
- 3) Ikkestatslige institutioner, hvor staten yder tilskud til dækning af institutionens driftsudgifter på halvdelen eller mere.
- 4) Kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, hvori der alene deltager kommuner, og hvis regnskab optages i en kommunes regnskab.
- 5) Selvejende institutioner med driftsoverenskomst med en region eller en kommune.

Bemyndigelsen i kildeskattelovens § 56, stk. 1, er udmøntet i § 26, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat som ændret ved bekendtgørelse nr. 796 af 21. juni 2016. Det er i § 26, stk. 3, bestemt, at § 26, stk. 2, gælder for de indeholdelsespligtige, der er nævnt i kildeskattelovens § 56, stk. 1, nr. 1-5.

I kildeskattelovens § 56, stk. 2, er det bestemt, at for indeholdelsespligtige, der er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, gælder kildeskattelovens § 56, stk. 1, alene forudlønnede, mens kildeskattelovens § 56, stk. 3, bestemmer, at kommuner og regioner skal afregne indeholdt kildeskat senest den første hverdag i måneden.

Det foreslås i § 3, at for indeholdelsespligtige, for hvem skatteministeren i medfør af

kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, skal de bestemmelser, der foreslås i §§ 1 og 2, ikke finde anvendelse.

De foreslåede regler i §§ 1 og 2 foreslås derfor ikke at skulle finde anvendelse på de indeholdelsespligtige, der nævnes i § 26, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat som ændret ved bekendtgørelse nr. 796 af 21. juni 2016.

Det vil således alene være erhvervslivet, der skal omfattes af den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne. For indeholdelsespligtige, for hvem skatteministeren i medfør af kildeskattelovens § 56 har fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, foreslås der således ikke at skulle gælde nogen udskydelse. Det gælder bl.a. ministerier og institutioner, hvis driftsbudget er optaget på statens bevillingslove.

Forslaget har sin baggrund i, at regeringen ønsker at holde hånden under dansk økonomi, så presset på danske virksomheders lattes efter udbruddet af coronavirus (COVID-19).

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 4

I henhold til momslovens § 57, stk. 2, er afgiftsperioden kalendermåneden for virksomheder, hvis samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 50 mio. kr. årligt. Virksomheder, der anvender kvartalet som afgiftsperiode efter § 57, stk. 3, eller halvåret som afgiftsperiode efter § 57, stk. 4, kan anmode Skatteforvaltningen om at anvende kalendermåneden som afgiftsperiode, jf. momslovens § 57, stk. 7.

Nyregistrerede virksomheder registreres som udgangspunkt med kvartalet som afgiftsperiode. Nyregistrerede virksomheder med en forventet årlig momspligtig omsætning på over 55 mio. kr. registreres dog med kalendermåneden som afgiftsperiode, jf. momslovens § 47, stk. 5.

Skatteforvaltningen kan under visse omstændigheder pålægge virksomheder forkortet afgiftsperiode, jf. momslovens § 62. Virksomheder, der er pålagt forkortet afgiftsperiode, skal angive og indbetale momsen efter reglerne i opkrævningslovens § 2, dvs. at afgiftsperioden er kalendermåneden.

Angivelsesfristen for virksomheder med kalendermåneden som afgiftsperiode er den 25. i måneden efter afgiftsperiodens udløb. Såfremt angivelsesfristen falder på en banklukkede dag, anses den førstkommande bankdag som sidste rettidige angivelsesdag, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 3. Eksempelvis falder angivelsesfristen for månedsafregnende virksomheder i april 2020 på en lørdag, hvorfor sidste rettidige angivelsesfrist er den først kommende mandag.

Momsen forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal senest

indbetales ved angivelsesfristens udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af moms, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den afgiftspligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt angivelse af moms.

Det foreslås i § 4, at fristen for angivelse af moms i henhold til momslovens § 57, stk. 2, udskydes for månederne marts 2020 til og med maj 2020 til den 25. i den anden måned efter afgiftsperiodens udløb. Herved udskydes angivelsesfristen med en måned for virksomheder, som har kalendermåneden som afgiftsperiode efter momslovens § 57, stk. 2. Angivelsesfristen foreslås udskudt for afgiftsperioderne marts 2020 til og med maj 2020. Udskydelsen af angivelsesfristen fører til, at betalingsfristen for momsen for de pågældende måneder ligeledes udskydes med en måned. Sammenhængen mellem angivelsesfristen og betalingsfristen opretholdes således.

Konkret foreslås følgende forfaldstidspunkter og betalingsfrister:

Afgiftsperiode	Forfaldstidspunkt	Angivelses- og betalingsfrist
Marts 2020	1. maj 2020	25. maj 2020
April 2020	1. juni 2020	25. juni 2020
Maj 2020	1. juli 2020	27. juli 2020

For afgiftsperioden juni 2020 og fremefter vil de normale angivelsesfrister efter momslovens § 57, stk. 2 samt forfaldstidspunkter og betalingsfrister efter opkrævningslovens § 2, igen finde anvendelse. Dette indebærer, at momsangivelsen for juni 2020 skal indgives den 17. august 2020, idet angivelsesfristen for juni måned efter de gældende regler er forlænget til en måned og 17 dage, jf. momslovens § 57, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse er udformet som en udskydelse af angivelsesfristerne efter momslovens § 57, stk. 2, og som konsekvens heraf vil bestemmelsen således omfatte virksomheder med en årlig

momspligtig omsætning over 50 mio. kr., virksomheder, som efter anmodning anvender kalendermåneden som afgiftsperiode, og nyregistrerede virksomheder med en forventet årlig momspligtig omsætning over 55 mio. kr. Den foreslåede bestemmelse vil ikke omfatte virksomheder, der er pålagt forkortet afgiftsperiode i henhold til momslovens § 62, idet disse ikke anvender den i momslovens § 57, stk. 2, fastsatte afgiftsperiode, men angiver og afregner i henhold til opkrævningslovens § 2.

Efter den foreslåede bestemmelse vil forfaldstidspunkterne og betalingsfristerne efter opkrævningslovens § 2, stk. 4, tilsvarende skulle udskydes. Det er således de udskudte angivelsesfrister, forfaldstidspunkter og betalingsfrister, der skal danne grundlag for afgørelser efter momsloven og opkrævningsloven om, hvorvidt en angivelse eller betaling er rettidig, og dermed for afgørelser om konsekvenserne af forsinket betaling. Dette gælder således f.eks. i forhold til, om virksomheder skal pålægges forkortet afgiftsperiode efter momslovens § 62, jf. opkrævningslovens § 11, og opkrævningslovens § 4 om foreløbig fastsættelse ved manglende rettidig angivelse.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af moms til, hvis den afgiftspligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig angivelse af moms. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig angivelse af moms har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den afgiftspligtige et påbud og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. En afgiftspligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for afgiftsperioderne marts, april eller maj 2020, med en angivelse af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse måneder, jf. ovenfor.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til § 5

I henhold til opkrævningslovens § 12, stk. 4, kan Skatteforvaltningen tilbageholde udbetaling af negative momstilsvær samt godtgørelser af for meget betalte skatter og afgifter, hvis angivelser eller indberetninger til indkomstregisteret vedrørende afsluttede afregningsperioder ikke er indgivet.

Det foreslås i § 5, at tilbageholdelse efter opkrævningslovens § 12, stk. 4, ikke skal kunne ske som følge af manglende angivelse vedrørende moms for en afsluttet måned, hvis følgende er tilfældet:

- angivelsesfristen for momsen for den afsluttede måned, der ikke er angivet for, er omfattet af udskydelsen af angivelsesfristen for virksomheder med kalendermåneden som afregningsperiode, jf. lovforslagets § 4, og
- den udskudte angivelsesfrist for den pågældende måned ikke er udløbet.

Efter lovforslagets § 4 foreslås det at udskyde angivelsesfristen for moms for afgiftsperioderne marts, april og maj 2020 for virksomheder med kalendermåneden som afgiftsperiode. Udskydelsen er som udgangspunkt på en måned. Dette fører til, at angivelsen for en afgiftsperiode på en måned rettidigt kan indgives efter udløbet af den næste månedlige afgiftsperiode. Hvis en virksomhed har et negativt momstilsvare f.eks. for marts 2020 og angiver dette den 25. maj 2020, vil Skatteforvaltningen efter opkrævningslovens § 12, stk. 4, kunne tilbageholde det negative momstilsvare, hvis virksomheden ikke har indgivet momsangivelse for april 2020. Fristen for momsangivelsen for april måned 2020 foreslås, jf. forslaget § 4, først at være den 25. juni. Medmindre angivelsen for april måned 2020 indgives før udløbet af den udskudte angivelsesfrist, vil Skatteforvaltningen efter opkrævningslovens § 12, stk. 4, have mulighed for at tilbageholde udbetalingen af det negative momstilsvare for marts 2020. Denne problemstilling vil ikke blive aktuel for virksomheder, som angiver moms, inden angivelsesfristen er udløbet, og inden den efterfølgende afgiftsperiode er udløbet.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at udskydelsen af angivelsesfristerne for moms ikke fører til, at Skatteforvaltningen i videre udstrækning end i dag får mulighed for at tilbageholde udbetalinger af negativ moms.

Forslaget påvirker ikke Skatteforvaltningens mulighed for at tilbageholde udbetalingen af et negativt momstilsvare, som følge af at Skatteforvaltningen ikke kan foretage kontrol af angivelsen på grund af virksomhedens forhold, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til § 6

Virksomheders indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, moms m.v. skal ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, nr. 1. Ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. modregnes automatisk efter et saldoprincip, jf. § 16 a, stk. 1, 1. pkt.

Hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt. Hvis den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod er mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 4. Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 4, påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. stk. 5.

Tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter § 12 om udbetaling af bl.a. negativ moms, jf. § 16 a, stk. 6. Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. stk. 7.

For indbetalinger til skattekontoen gælder et såkaldt FIFO-princip (»first in, first out«), jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8, der bestemmer, at hvor virksomheders indbetaling helt eller delvist anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen til dækning af det ældst forfaldne krav først. Der kan således ikke ske en øremærket indbetaling til skattekontoen.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, er det bestemt, at en debetsaldo forrentes med den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget. En debetsaldo på 200 kr. eller derunder forrentes ikke efter registreringen af virksomhedens ophør. For toldskyld gælder ifølge § 16 c, stk. 2, at en sådan uanset stk. 1 forrentes med renten fastsat i EU-toldkodeksens artikel 114. En kreditsaldo forrentes ikke, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 3.

Hvis en debetsaldo for en virksomhed overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og Skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 1. pkt. Skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder, jf. 2. pkt. Rykkerbrev udsendes dog ifølge 3. pkt. til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er større end 200 kr. og mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse, jf. 4. pkt. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen, jf. 5. pkt. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev, jf. § 16 c, stk. 4, 6. pkt.

En kreditsaldo udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 1. pkt. En beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 2. pkt. højst udgøre 200.000 kr. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, før der kan udbetales mindst 200 kr., jf. 3. pkt. Virksomheder kan uanset 3. pkt. anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt, jf. 4. pkt. Udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 5. pkt. ikke ske, hvis virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder eller at give Skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, jf. § 12, stk. 4. En kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år

efter registreringen af virksomhedens ophør, jf. 6. pkt. Fristen efter 6. pkt. kan ikke afbrydes eller suspenderes, jf. 7. pkt.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgiftskrav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvarende for en afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen ifølge 2. pkt. dog senest efter fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling af et negativt tilsvarende sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode.

Det foreslås i § 6, at beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., forhøjes til 10 mio. kr. i perioden til og med den 30. november 2020. Det foreslås i § 7, stk. 3, at bestemmelsen i § 6 skal have virkning fra og med den 25. marts 2020.

En virksomhed, der foretager en indbetaling til skattekontoen tidligere end 5 hverdage før sidste rettidige betalingsdag for et skatte- eller afgiftskrav, vil få udbetalt det beløb, hvormed indbetalingen bringer kreditsaldoen over den beløbsgrænse, som virksomheden måtte have fastsat i medfør af opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 1. pkt. Denne beløbsgrænse kan højst udgøre 200.000 kr., jf. 2. pkt.

En virksomhed, der måtte vælge at forhøje beløbsgrænsen i overensstemmelse med den foreslåede regel, vil derfor efter forslaget til skattekontoen kunne betale et beløb, der – så længe den forhøjede beløbsgrænse ikke overskrides – ikke vil føre til tilbagebetaling af det overskydende beløb.

Virksomhederne kan selv på skattekontoen regulere, hvilket beløb der skal gælde som beløbsgrænse, men det vil højst kunne fastsættes til det foreslåede beløb på 10 mio. kr.

Hvis en virksomhed, der i medfør af den foreslåede regel har forhøjet beløbsgrænsen til et højere beløb end den i dag gældende grænse på 200.000 kr., ikke inden udløbet af den periode, for hvilken den forhøjede beløbsgrænse foreslås at skulle gælde, har valgt en ny beløbsgrænse på højst 200.000 kr., som efter periodens udløb atter vil være den maksimale beløbsgrænse, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., vil beløbsgrænsen blive nulstillet. Det indebærer, at virksomheden vil skulle logge sig på og fastsætte den ønskede nye udbetalingsgrænse, hvis en sådan ønskes. Skatteforvaltningen vil oplyse herom i den information, der udsendes til virksomhederne.

Hvis virksomhedernes betalingsfrister vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms udskydes, som det foreslås i nærværende lovforslag, vil virksomhederne skulle vente længere tid med at foretage deres indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms til skattekontoen. Dette vil potentielt kunne udløse negative bankrenter for den periode, hvor det beløb, der skal betales til skattekontoen, i stedet måtte skulle stå på en konto hos et pengeinstitut. Den foreslåede regel har til formål at afbøde en sådan uønsket negativ konsekvens.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 22. marts 2020.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 6 skal have virkning fra og med den 25. marts 2020. Hermed tages højde for, at Skatteforvaltningen efter lovens ikrafttræden skal foretage en systemmæssig tilretning af skattekontoen for at kunne forhøje beløbsgrænsen for creditsaldoen til det foreslåede beløb på 10 mio. kr.

Til § 8

Det foreslås i § 8, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget indeholder forslag om fravigelse af bestemmelser i opkrævningsloven og momsloven. Opkrævningsloven gælder ifølge sin § 21 ikke for Færøerne og Grønland, mens momslovens § 2, stk. 1, fastslår, at det afgiftsområde, som momsloven indeholder regler for, ikke omfatter Færøerne og Grønland.